

รายงานการวิจัย

เรื่อง ผลการปรับพฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก
และการเสริมแรงทางลบ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์

ว่าที่ร้อยตรีหญิงศิริเพ็ญ ปงใจดี
ครู

โรงเรียนบ้านสบเมย ตำบลแม่สามแลบ อำเภอสบเมย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง ผลการปรับพฤติกรรมการคุยกันในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์
ผู้ศึกษา ว่าที่ร้อยตรีหญิงศิริเพ็ญ ปงใจดี
ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ผลการปรับพฤติกรรมการคุยกันในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลการปรับพฤติกรรมการคุยกันในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบในรายวิชาวิทยาศาสตร์ 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการคุยกันในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนและหลัง โดยใช้ แบบประเมินการแก้ปัญหาการคุยกันในห้องเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ รายวิชาวิทยาศาสตร์ ทำการเก็บข้อมูล 4 สัปดาห์

ผลการวิจัยเรื่องการปรับพฤติกรรมการคุยกันในห้องเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ สัปดาห์ที่ 1 พบว่านักเรียนที่ไม่คุยกัน 13 คน นักเรียนที่คุยกัน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 สัปดาห์ที่ 2 พบว่านักเรียนที่ไม่คุยกัน 14 คน นักเรียนที่คุยกัน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 สัปดาห์ที่ 3 พบว่านักเรียนที่ไม่คุยกัน 17 คน นักเรียนที่คุยกัน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 สัปดาห์ที่ 4 พบว่านักเรียนที่ไม่คุยกัน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 100 นักเรียนที่คุยกัน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

ดังนั้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสบเมย จำนวน 19 คน ที่ได้รับการปรับพฤติกรรม การคุยกันในห้องเรียน ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ มีพฤติกรรมการคุยกันหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์หลังเรียน ดีขึ้น 100 เปอร์เซ็นต์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในชั้นเรียน นอกจากจะเป็นสถานที่ฝึกพฤติกรรมให้อยู่ในระเบียบวินัยของห้องเรียนและโรงเรียน ตามความประสงค์ของสังคม เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสภาพพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในชั้นเรียนส่วนมากที่พบในปัจจุบันนี้ได้แก่ พฤติกรรมลุกจากที่นั่ง คุยกัน เล่นกัน ส่งเสียงดัง ซึ่งเป็นปัญหาในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนน้อยลงเพราะมักจะพูดคุยกันในขณะที่กำลังเรียนทำให้ครูต้องหยุดการเรียนการสอน และหันมาตักเตือนแทน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นผลทำให้ไม่สามารถดำเนินการสอนไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

นักจิตวิทยาที่ได้เสนอวิธีปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนโดยเน้นการให้รางวัลแทนการลงโทษซึ่งใช้ทฤษฎีหลักการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับพฤติกรรมของมนุษย์ สกินเนอร์นักจิตวิทยาผู้ก่อตั้งทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำได้เน้นถึงการเสริมแรง และสนใจในการปรับพฤติกรรมมีความเชื่อว่าเมื่อกระทำพฤติกรรมหนึ่งแล้วได้รับการเสริมแรงแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นบ่อยครั้งขึ้นแต่ถ้าพฤติกรรมนั้นไม่ได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมนั้นจะมีความถี่ลดลงจนหายไป และสกินเนอร์พบว่าอัตราการตอบสนองในพฤติกรรมที่พึงประสงค์จะเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนมากในระยะที่ได้รับการเสริมแรง ทฤษฎีนี้สามารถนำไปประยุกต์ปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในชั้นเรียนได้ คือ เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ดีแล้วได้รับแรงเสริมจากครู เด็กมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมนั้นเพิ่มขึ้นและถ้าเด็กไม่ได้รับการเสริมแรงเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น คุยกัน ลุกออกจากที่ เป็นต้น พฤติกรรมนั้นจะมีความถี่ลดลงจนกระทั่งพฤติกรรมที่เป็นปัญหาจะหายไปในที่สุด เด็กจะเห็นความสำคัญของการได้รับรางวัลและคำชมเชย การสัญญาว่าจะให้รางวัลจึงเป็นแรงจูงใจให้เด็กกระทำความดีได้มากกว่าการดุหรือการขู่ว่าจะลงโทษ

เนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีหน้าที่โดยตรงที่ปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาให้เป็นไปในทางที่พึงประสงค์และเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้เด็กไทยเจริญทุกด้านตามความมุ่งหมายของการศึกษา พฤติกรรมการคุยกันของนักเรียนขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นปัญหามากที่สุดซึ่งก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมา เช่น ปัญหาการขาดระเบียบวินัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัญหาต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงดำเนินการ ปรับพฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งเด็กจะให้ความสนใจเมื่อได้รับรางวัล และคำชมเชย พฤติกรรมการคุยกัน จะลดลงและมีความยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการปรับพฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนและหลัง

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสบเมย จำนวน 19 คน ที่ได้รับการปรับพฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียน ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ มีพฤติกรรมการคุยกัน หรือ พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์มีจำนวนน้อยลง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มเดียวกัน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสบเมย จำนวน 19 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น

- การเสริมแรงทางบวกด้วยการให้คะแนน Superboy
- การเสริมแรงทางลบ ด้วยการหักคะแนนครั้งละ 3 คะแนน

2.2 ตัวแปรตาม

- พฤติกรรมการไม่คุยเล่นในชั้นเรียน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาการแก้ปัญหาการคุยกันในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสบเมย จำนวน 19 คน อยู่ในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 4 สัปดาห์ ในชั่วโมงสอนวิทยาศาสตร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

การปรับพฤติกรรม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยใช้วิธีการประยุกต์หลัก ทฤษฎีการเรียนรู้ แบบวางเงื่อนไขแบบกระทำมาใช้อย่างเป็นระบบ

พฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมการคุยกันของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ในชั้นเรียน ขณะที่ครูสอนหรือตอนให้นักเรียนทำงาน

การเสริมแรงทางบวก หมายถึง การกล่าวคำชมเชยจากครูผู้สอนเมื่อกลุ่มเป้าหมายมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในชั้นเรียนน้อยลง

การเสริมแรงทางลบ หมายถึง การกล่าวคำตักเตือน /การหักคะแนนเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในชั้นเรียน

คะแนน Superboy หมายถึง คะแนนพิเศษนอกเหนือจากคะแนนที่ได้จากการทำงานส่งครู

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา และลดพฤติกรรมการคุกกันในชั้นเรียนของนักเรียนทุกชั้นได้
2. นักเรียนจะมีระเบียบวินัยในการเรียน รู้จักกาลเทศะ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการปรับพฤติกรรมการคุกกันในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มเดียวกัน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสบเมย จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินการแก้ปัญหาการคุกกันของนักเรียนในแต่ละวัน
  - การคุกในห้องเรียน
  - การคุกในช่วงครูปฏิบัติการสอน
  - การคุกในช่วงทำกิจกรรมที่ครูมอบหมาย
  - การคุกในช่วงสิ้นสุดคาบเรียน

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

1. ครูจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน
2. เมื่อพบว่านักเรียนพูดคุยกเล่นกันเสียงดังในระหว่างเรียน ครูได้ตักเตือนเป็นระยะ พร้อมวางเงื่อนไขการหักคะแนน จากนั้นสังเกตพฤติกรรม
3. เมื่อพบนักเรียนยังไม่สามารถหยุดการคุยกเล่นในคาบเรียนได้ ครูวางแผนการวิจัย โดยใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์
4. ครูดำเนินการวิจัยใน 4 สัปดาห์ดังนี้
  - 4.1 ครูดำเนินการวิจัยในสัปดาห์ที่ 1 ครูเตรียมกระดานไวท์บอร์ด แล้วทำตารางให้มีชื่อนักเรียนทุกคน และมีช่องให้คะแนน และช่องหักคะแนน ติดกระดานบริเวณมุมที่นักเรียนมองเห็นได้ชัด ครูและนักเรียนวางเงื่อนไขในคาบร่วมกันว่า ทุกคนจะได้คะแนนพื้นฐาน เรียกว่าคะแนน Superboy คนละ 5 คะแนน แต่หากคุยก 1

ครั้งจะ ถูกหักคะแนนครั้งละ 3 คะแนน จากนั้นครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ในขณะสอน และเมื่อหมดคาบเรียน ก็สรุปคะแนนในแต่ละครั้ง

4.2 ครูดำเนินการวิจัยในสัปดาห์ที่ 2 ครูวางเงื่อนไขพิเศษเฉพาะสัปดาห์นี้ โดยจะให้คะแนน Superboy คนละ 5 คะแนน เฉพาะนักเรียนที่ไม่คุยเท่านั้น หมายความว่านักเรียนต้องปฏิบัติตนอยู่ในกติกา ถึงจะได้ (เสริมแรงทางบวก) ส่วนคนที่คุยก็จะได้คะแนนนี้ (ครูบันทึกข้อมูลระหว่างการสังเกต)

4.3 ครูดำเนินการวิจัยในสัปดาห์ที่ 3 ครูวางเงื่อนไขพิเศษเฉพาะสัปดาห์นี้ โดยจะไม่ให้คะแนน Superboy แต่จะหักคะแนนคนคุย ครั้งละ 3 คะแนน หมายความว่านักเรียนต้องปฏิบัติตนอยู่ในกติกาถึงจะไม่โดนหักคะแนน (เสริมแรงทางลบ) ส่วนคนที่ ไม่คุยก็จะได้หักคะแนนใดๆเลย เป็นการรักษาคะแนนให้มากที่สุด (ครูบันทึกข้อมูลระหว่างการสังเกต)

4.4 ครูดำเนินการวิจัยในสัปดาห์ที่ 4 ครูวางเงื่อนไขพิเศษเฉพาะสัปดาห์นี้ โดยจะให้คะแนน Superboy คนละ 5 คะแนนเป็นช่วงๆช่วงละ 10 นาที และหักคะแนนคนคุยเป็นช่วงๆเช่นกัน ครั้งละ 3 คะแนน เพื่อให้นักเรียนได้รับการกระตุ้นอยู่ตลอดเวลา และรักษา กติกา มารยาท (ครูบันทึกข้อมูลระหว่างการสังเกต)

5. ครูสรุปผลคะแนนให้นักเรียน พร้อมมอบรางวัลให้นักเรียนที่ได้คะแนน Superboy มากที่สุด 3 อันดับ รางวัลอาจเป็นกล่องดินสอ สายคล้องแมส สมุด ปากกา ฯลฯ พร้อมให้ข้อคิดว่า แม้ไม่มีเครื่องมือใดมากำกับนักเรียน นักเรียนก็ยังคง ต้องปฏิบัติตนอย่างดีในคาบเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ(%)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการปรับพฤติกรรมการคุยกันในห้องเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ ได้ผลการวิจัยแยกเป็น 4 สัปดาห์ ดังนี้

ผลดำเนินการวิจัย

สัปดาห์ที่ 1

จากการสังเกตนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 1 ในการให้คะแนนพื้นฐานคนละ 5 คะแนน และหักคะแนน 3 คะแนนทุกครั้งที่คุย จากทั้งหมด 19 คน มีนักเรียนที่ไม่คุยเล่นจำนวน 13 คน และมีนักเรียนที่โดนหักคะแนนจากการคุยทั้งหมด 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 แสดงว่านักเรียนส่วนหนึ่งยัง ควบคุมตนเองไม่ได้แต่โดยส่วนใหญ่เริ่มตอบรับกติกาที่ให้

สัปดาห์ที่ 2

จากการสังเกตนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 2 ในการให้คะแนน Superboy คนละ 5 คะแนนเท่านั้น จากทั้งหมด 20 คน มีนักเรียนที่ได้คะแนน Superboy ทั้งหมด 14 คน นักเรียนที่ไม่คุยเล่น จำนวน 14

คน และนักเรียนที่ยังคุยเล่นอยู่ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เริ่มปรับ พฤติกรรมและให้ ความร่วมมือต่อกิจกรรม บรรยากาศในห้องเรียนเงียบขึ้น คนคุยเล่นลดน้อยมาก

สัปดาห์ที่ 3

จากการสังเกตนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 3 ในการให้ห้กคะแนนคุยคนละ 3 คะแนน เท่านั้น จากทั้งหมด 19 คน มีนักเรียนที่โดนห้กคะแนนเพราะคุย ทั้งหมด 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 แสดงว่านักเรียน ส่วนใหญ่เริ่มปรับพฤติกรรมและให้ความร่วมมือต่อกิจกรรม บรรยากาศในห้องเรียนเงียบ ขึ้น คุยเล่นลดน้อยมาก

สัปดาห์ที่ 4

จากการศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 4 ในการให้คะแนน Superboy คนละ 5 คะแนน และห้กคะแนนคุยคนละ 3 คะแนน จากทั้งหมด 20 คน ไม่มีนักเรียนที่โดนห้กคะแนน คิดเป็นร้อยละ 0 แสดงว่า นักเรียนทุกคนเริ่มปรับพฤติกรรมและให้ความร่วมมือต่อกิจกรรม บรรยากาศในห้องเรียน เงียบขึ้น นักเรียนรู้ กาลเทศะ แม้ไม่ได้ตั้งใจเอนไขใดๆ นักเรียนก็มีระเบียบในการเรียน

ผลการสังเกตพฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรง ทางบวก และการเสริมแรงทางลบ ช่วงเวลาที่คุย แยกดังนี้ คุยในช่วงเวลาเริ่มเรียน คุยในช่วงเวลาครูปฏิบัติการ สอน คุยในช่วงกิจกรรมที่ครูมอบหมาย คุยในช่วงสิ้นสุดคาบเรียน

ตารางบันทึกผล การสังเกตพฤติกรรมการคุยกัน การคุยกันในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์

ลำดับที่	กติกา	จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียน	จำนวนนักเรียนที่ไม่คุย	จำนวนนักเรียนที่คุย	จำนวนนักเรียนที่คุยร้อยละ
1	ทุกคนจะได้คะแนนพื้นฐาน เรียกว่าคะแนน Superboy คนละ 5 คะแนน ทุกครั้งที่เรียนวิทยาศาสตร์ แต่หากคุย 1 ครั้งจะ ถูกหักคะแนนครั้งละ 3 คะแนน	19	13	6	31.58
2	ให้คะแนน Superboy คนละ 5 คะแนน เฉพาะนักเรียนที่ไม่คุยเท่านั้น(เสริมแรงทางบวก) ส่วนคนที่คุยก็จะไม่ได้คะแนนนี้	19	14	5	26.32
3	ไม่ให้คะแนน Superboy แต่จะหักคะแนนคนคุยครั้งละ 3 คะแนน (เสริมแรงทางลบ) ส่วนคนที่ ไม่คุยก็จะไม่ได้หักคะแนนใดๆเลย เป็นการรักษาคะแนนให้มากที่สุด	19	17	2	10.53
4	ให้คะแนน Superboy คนละ 5 คะแนนเป็นช่วงๆ ช่วงละ10 นาที และหักคะแนนคนคุยเป็นช่วงๆ เช่นกัน ครั้งละ 3 คะแนน	19	19	0	0

จากตาราง การสังเกตพฤติกรรมการคุยกัน การคุยกันในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ ลำดับที่ 1 พบว่านักเรียนที่ไม่คุยกัน 13 คน นักเรียนที่คุยกัน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 31.58 ลำดับที่ 2 พบว่านักเรียนที่ไม่คุยกัน 14 คน นักเรียนที่คุยกัน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 26.32 ลำดับที่ 3 พบว่านักเรียนที่ไม่คุยกัน 17 คน นักเรียนที่คุยกัน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 10.53 ลำดับที่ 4 พบว่านักเรียนที่ไม่คุยกัน 19 คน นักเรียนที่คุยกัน 0 คนคิดเป็นร้อยละ 0

สรุปผล

ผลการวิจัยเรื่องการปรับพฤติกรรมการคุยกันในระดับเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ สัปดาห์ที่ 1 พบว่านักเรียนที่ไม่คุยกัน 13 คน นักเรียนที่คุยกัน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 สัปดาห์ที่ 2 พบว่านักเรียนที่ไม่คุยกัน 14 คน นักเรียนที่คุยกัน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 สัปดาห์ที่ 3 พบว่านักเรียนที่ไม่คุยกัน 17 คน นักเรียนที่คุยกัน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 สัปดาห์ที่ 4 พบว่านักเรียนที่ไม่คุยกัน 19 คน นักเรียนที่คุยกัน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

ดังนั้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสบเมย จำนวน 19 คน ที่ได้รับการปรับพฤติกรรม การคุยกันในระดับเรียน ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ มีพฤติกรรมการคุยกันหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์หลังเรียน ดีขึ้น 100 เปอร์เซ็นต์

อภิปรายผล

จากการสังเกตนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 1 ในการให้คะแนนพื้นฐานคนละ 5 คะแนน และหักคะแนน 3 คะแนนทุกครั้งที่ถูก จากทั้งหมด 19 คน มีนักเรียนที่ไม่คุยเล่นจำนวน 13 คน และมีนักเรียนที่โดนหักคะแนนจากการคุยทั้งหมด 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 แสดงว่านักเรียนส่วนหนึ่งยัง ควบคุมตนเองไม่ได้แต่โดยส่วนใหญ่เริ่มตอบรับกติกาที่ให้ จากการสังเกตนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 2 ในการให้คะแนน Superboy คนละ 5 คะแนน เท่านั้น จากทั้งหมด 19 คน มีนักเรียนที่ได้คะแนน Superboy ทั้งหมด 14 คน นักเรียนที่ไม่คุยเล่น จำนวน 14 คน และนักเรียนที่ยังคุยเล่นอยู่ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เริ่มปรับ พฤติกรรมและให้ความร่วมมือต่อกิจกรรม บรรยากาศในห้องเรียนเงียบขึ้น คนคุยเล่นลดน้อยมาก จากการสังเกตนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 3 ในการให้หักคะแนนคุยคนละ 3 คะแนน เท่านั้น จากทั้งหมด 19 คน มีนักเรียนที่โดนหักคะแนนเพราะคุย ทั้งหมด 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เริ่มปรับพฤติกรรมและให้ความร่วมมือต่อกิจกรรม บรรยากาศในห้องเรียนเงียบ ขึ้น คุยเล่นลดน้อยมาก จาก การศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 4 ในการให้คะแนน Superboy คนละ 5 คะแนน และหักคะแนน คุยคนละ 3 คะแนน จากทั้งหมด 19 คน ไม่มีนักเรียนที่โดนหักคะแนน คิดเป็นร้อยละ 0 แสดงว่านักเรียนทุกคน เริ่มปรับพฤติกรรมและให้ความร่วมมือต่อกิจกรรม บรรยากาศในห้องเรียน เงียบขึ้น นักเรียนรู้จักกาลเทศะ แม้ไม่มีเงื่อนไขใด ๆ นักเรียนก็มีระเบียบในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. อาจมีการพัฒนาวิธีการโดยให้นักเรียนร่วมสร้างกติกา หรือสะสมคะแนนเด็กดีเมื่อทำความดีเพื่อ สร้างแรงจูงใจในการปรับพฤติกรรม เป็นต้น
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจจะเป็นการช่วยเหลือนักเรียนในพฤติกรรมด้านต่างๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีมากขึ้น

บรรณานุกรม

นนทวุฒิ กิตติวโยธิน (2557), การแก้ปัญหาการคุยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นป. 5/3

http://swis.acp.ac.th/html_edu/acp/temp_research/327.pdf

พรทิพย์ เอี่ยมประเสริฐ (2561), รายงานการวิจัยเรื่องการแก้ปัญหาการคุยกันในชั้นเรียนของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แอปพลิเคชัน class dojo

<https://www.sd.ac.th/main/wp-content/uploads/2018/research/3.PORNTIP.pdf>

ภาริกา รุ่งพิชยพิเชฐ1 และณัฐพร โชตยะกุล, การลดพฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียนของนักศึกษาโดยประยุกต์ใช้

วิธีการสอนแบบมีส่วนร่วม

file:///C:/Users/DLIT/Downloads/137308-Article%20Text-364107

ภาคผนวก

แบบประเมินการแก้ปัญหาการคุยกันในระดับเรียน
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ
 ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนบ้านสบเมย
 สัปดาห์ที่ 1 วันจันทร์ที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2563 เวลา 09.30 น.

คำชี้แจง ให้ผู้บันทึกทำเครื่องหมาย / ลงช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ไม่คุย	ช่วงเวลาที่คุย				คะแนนที่ได้
			การคุยในห้องเรียน	คุยในช่วงครูปฏิบัติการสอน	คุยในช่วงทำกิจกรรมที่ครูมอบหมาย	การคุยในช่วงสิ้นสุดคาบเรียน	
1	เด็กชายนัฐนิช ศรีสดีไสบงกช	✓					
2	เด็กชายนรชัย ไม่มีชื่อสกุล	✓					
3	เด็กชายอชิตพล กรโชติสกุล					✓	
4	เด็กชายนวพรรษ เพ็ญเพชรศักดิ์	✓					
5	เด็กชายจ่อแอะคือ วนาลัยวิมาน	✓					
6	เด็กชายอรรณนธ์ สุขสันต์วิมาน	✓					
7	เด็กชายดิดี วนาลัยวิมาน					✓	
8	เด็กชายณภัทร เพ็ญเพชรศักดิ์	✓					
9	เด็กชายอภิชาติ สดใสดาวเรือง	✓					
10	เด็กชายเนติธร ศรีสดีไสดาวเรือง	✓					
11	เด็กชายธิติวุฒิ ไม่มีชื่อสกุล					✓	
12	เด็กหญิงณัฐธิดา สดใสบุษบา	✓					
13	เด็กหญิงนันทน์ภัส สดใสดาวเรือง					✓	
14	เด็กหญิงสุพิชชา สดใสดาวเรือง	✓					
15	เด็กหญิงพรธีรา ศรีโสภาวิมาน	✓					
16	เด็กหญิงกานต์ธิดา ศรีสุขสันต์คงคา				✓		
17	เด็กหญิงพุทธิตา พิมาณสายชล	✓					
18	เด็กหญิงรมนยา ศรีไสวดาวเรือง				✓		
19	เด็กหญิงรุจยา หมั่นต๋ม	✓					

แบบประเมินการแก้ปัญหาการคูณกันในชั้นเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ
ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนบ้านสบเมย
สัปดาห์ที่ 2 วันจันทร์ที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2563 เวลา 09.30 น.

คำชี้แจง ให้ผู้บันทึกทำเครื่องหมาย / ลงช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ไม่คูณ	ช่วงเวลาที่ยุ่				คะแนนที่ได้
			การคูณใน ห้องเรียน	คูณในช่วงครุ ปฏิบัติการสอน	คูณในช่วงทำ กิจกรรมที่ครู มอบหมาย	การคูณในช่วงสิ้นสุด คาบเรียน	
1	เด็กชายอชิตพล กรโชติสกุล					✓	
2	เด็กชายดิดี วนาลัยวิมาน					✓	
3	เด็กชายธิติวุฒิ ไม่มีชื่อสกุล					✓	
4	เด็กหญิงนันท์นภัส สดใสดาวเรือง	✓					
5	เด็กหญิงกานต์ธิดา ศรีสุขสันต์คงคา				✓		
6	เด็กหญิงรณญา ศรีไสวดาวเรือง				✓		

แบบประเมินการแก้ปัญหาการคูณกันในชั้นเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ
ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนบ้านสบเมย
สัปดาห์ที่ 3 วันจันทร์ที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2563 เวลา 09.30 น.

คำชี้แจง ให้ผู้บันทึกทำเครื่องหมาย / ลงช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ไม่คูณ	ช่วงเวลาที่ยุ่				คะแนนที่ได้
			การคูณใน ห้องเรียน	คูณในช่วงครุ ปฏิบัติการสอน	คูณในช่วงทำ กิจกรรมที่ครู มอบหมาย	การคูณในช่วงสิ้นสุด คาบเรียน	
1	เด็กชายอชิตพล กรโชติสกุล					✓	
2	เด็กชายดิดี วนาลัยวิมาน	✓					
3	เด็กชายธิติวุฒิ ไม่มีชื่อสกุล					✓	
4	เด็กหญิงกานต์ธิดา ศรีสุขสันต์คงคา	✓					
5	เด็กหญิงรณญา ศรีไสวดาวเรือง	✓					

แบบประเมินการแก้ปัญหาการคุยกันในระดับเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ
ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนบ้านสบเมย
สัปดาห์ที่ 4 วันจันทร์ที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2563 เวลา 09.30 น.

คำชี้แจง ให้ผู้บันทึกทำเครื่องหมาย / ลงช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ไม่คุย	ช่วงเวลาที่คุณ				คะแนนที่ได้
			การคุยในห้องเรียน	คุยในช่วงครูปฏิบัติการสอน	คุยในช่วงทำกิจกรรมที่ครูมอบหมาย	การคุยในช่วงสิ้นสุดคาบเรียน	
1	เด็กชายอชิตพล กรโชติสกุล	✓					
2	เด็กชายธิดิวุฒิ ไม่มีชื่อสกุล	✓					

** หมายเหตุ คะแนนที่ได้ ให้เป็นไปตาม กติกาที่ครูผู้สอนกำหนดในแต่ละสัปดาห์

- สัปดาห์ที่ 1 ทุกคนจะได้คะแนนพื้นฐาน เรียกว่าคะแนน Superboy คนละ 5 คะแนน แต่หากคุย 1 ครั้ง จะ ถูกหักคะแนนครั้งละ 3 คะแนน

- สัปดาห์ที่ 2 ให้คะแนน Superboy คนละ 5 คะแนน เฉพาะนักเรียนที่ไม่คุยเท่านั้นส่วนคนที่คุยก็จะได้คะแนนนี้

- สัปดาห์ที่ 3 ไม่ให้คะแนน Superboy แต่จะหักคะแนนคนคุย ครั้งละ 3 คะแนน (เสริมแรงทางลบ) ส่วนคนที่ ไม่คุยก็จะได้หักคะแนนใดๆเลย เป็นการรักษาคะแนนให้มากที่สุด

- สัปดาห์ที่ 4 ให้คะแนน Superboy คนละ 5 คะแนนเป็นช่วงๆช่วงละ10 นาที และหักคะแนนคนคุยเป็นช่วงๆเช่นกัน ครั้งละ 3 คะแนน